

8.06x31.65	1	21	השבוע	64156029-3	29/06/2018
בנימין זאב הרצל	בקשר לציונו	80790			

דברי הימים | במעטקי הספרות העברית

בסאות' המפטון של הציונות

בשבוע הבא (3 ביולי) ימלאו 114 שנים לפיטרו של העיתונאי, המשפטן והסופר היהודי בנימין זאב הרצל – מייסד התנועה הציונית הלאומית. לצד פעילותו הציונית הענפה, הרצל היה סופר ומסאי פורה למדי – אם כי דוקא מחזותיו הם אלו שהביאו לו פרסום אמןותי, בי-צירותיו הקפיר תמיד לשלב זווית חדשנית, פרצת דרכ, על היסטורי ריה, חלק מאבקו לשינוי תפיסות ולאמרץ חוננות חדשניים לגבי-

בנימין זאב הרצל

הלאומיות היהודית.

דוגמה טيبة לכך ניתן לראות ברשימה "ברוך במסע", שבה מדרמה הרצל את הציונות כנוסעת תמידה בין נמלי הים, ואת הנוסעים שמתלויים אליה ואף את אלה שנמנעו עים מכיה הוא לא נמנע מדרבי ביקורת עליהם – וכותבו: "מה هو עליו בעלי-המחאות, הסוציאליים והמחabolים וכל אלה שהתנגדו לציונות המדרנית שלנו בשנות קיומה של תנועתנו הנעלבה? איזה פתרון הביאו או לפחות הצעו הם במקום פתרוננו? לא עשו כלום ולא השיגו כלום... מחלות גדולות אין מרפאים – לפי דברי הינה – לאushman-ורד ולא במושק".

וכך כתוב הרצל ב"ברוך במסע":

"על פני איטליה עובר הנושא מאירופה המערבית לא-זכות המורה. למצוור עוד נהגים כן עתה, כל נון שטסולט בגדד עוד לא נבנתה. בעוד שנים אחדות תהיה מיסופורי טמיה – זו הארץ היפה והפוריה הקרויה לפלשתינה, ארץ מכרתם של היהודים, הארץ שבין חיקל ופרת, שבה נולד אברהם – בעוד שנים אחדות תהיה מיסופוטמיה פתוחה על ידי מסלת בגדד לח'ר-הTABUL החדש. עד שתהיה דרך היבשה סוללה, אי אפשר לבני אירופה המערבית לנסוע לאוצרות המורה אלא דרך הים. הבסע, למשל, מאנגליה למיצרים או לפלשתינה, להודו או לחינה, יורד אל האנניה בסותומפטון (סאות' המפטון), נושא על ירכתי צרפת, ספרד ופורטוגל, עד שהוא מגיע בדרך גיבראלטר אל ים התיכון. והנה יש בני-אדם, שאינם יודדים באנייה המפלילית גה לארכזות המורה כבר בסותומפטון, אלא באיזה נמל אחד. הסבות שונות הן. יש שאינם יכולים לעמוד במסע ארוך על הים; הם מפחדים מפני רעם הגללים המשתקשים מתחת לאנייה הננתונה בתוך גלי הים; כסבוריים הם שאין תקרות במיםיהם נפגעים במחלות-הים. אחרים היו יכולים לעמוד במסע על הים, אולם האנניה או רב-חובליה אינם מעוררים בטחון בלבם: חפצים היו לראות מראש, אם תעבור האנניה בפני הסכנה ואם תושט כשרה. ואחרים אחריו, את מועד צאת האנניה מסתומפטון, או לא יידעו בתחליה, שאפשר להפליג משם. ועוד יש כמה שכבות לבה, כי לא כל הנוסעים באנייה השואפת מורה נמצאו בה כבר בסותומפטון. אלה באים ממשילת הכרזול דרך צרפת ומפלידי גים במרסיל (marsilly), אחרים מפליגים בגינויו (gnouah) או בדורמה בניאופול (nafouli)..."

"הנמלים האלה, אשר בדרך המסע לארצות המורה, והנורו-סעים שנתאזרו עליו על זכרוני, כאשר רואה אנשים מפּגִרים, אשר בסותומפטון של הציונות עוד לא ה facets לרעת מאומה על דבר אנייתנו הטובה, באים לאט-לאט ונספחים אילנה. הננו מקבלים את כלם בכרכה. יש מקום ועובדת לכלום".

"...אבל העם ידע איפה הם אוחכינו הנאמנים: בין אלה שלא עשו את התנועה הציונית קדרם לחפור בו; בין אלה, שנלחמו וסבלו על הענן, בעת שלא נחלו בו כבוד אלא חרפות; בעת שלא נמננו שם הנאה, אלא צדיקים היו להביא קרבנות. האנשים, היכולים להעיר על עצםם, כי כבר נמצאו באנייה הראשונה, ולאשרנו מספרם רב, הם העربים הייתר בטוחים בשבייל העתידה. בשעה שהירידה אל החוף

תהייה בטוחה, הלא TABANA ANIOT ROTOT? ●

באדריבות מתנדבי פרויקט בינויו